

UIT DE PASTORIE

Zondag 19 januari vierden wij in De Bron de zondag van de eenheid. Ik preekte.

Voor de laatste keer sta ik hier als pastor van de Martelaren op deze kansel en ik voel me goed. De laatste jaren voelde het niet lekker om de vertegenwoordiger van de R.-K. kerk te zijn, ik schaamde me voor onze kerk met zijn schandalen, arrogantie, domheid.

Maar nu! Je mag weer katholiek zijn. We hebben het afgelopen jaar een nieuwe paus gekregen en die werd in datzelfde jaar al uitgeroepen tot de man van het jaar. Het is opeens allemaal totaal anders. Het was een wonder, dat 115 kardinalen, oudere mannen, waar doorgaans de vernieuwing niet vandaan komt, de kracht hadden om te zeggen: we hebben nu iemand nodig die totaal anders is. Hij draagt geen koningsmantel, laat zich niet in een limousine rondrijden en woont niet in een paleiskamer. Hij koos de naam Franciscus, die rijke jongeling, die een melaatse zag, van zijn paard stapte, en de melaatse kuste, die jongeling, die zijn rijkeluis kleren uittrok en een arme werd, 'zij zijn mijn broeders, bij hen hoor ik, bij hen die geen broeder hebben'.

Paus Franciscus, hij heeft gezien: Jezus woont niet in de kerk, hij is geen bezit van de kerk, hij is buiten. Kerk open je deuren! Wees niet bang, ga naar buiten.

De kerk? Hij zegt: ik beschouw de kerk als een veldhospitaal net na een veldslag. Het heeft geen zin om aan een zwaargewonde te vragen hoe het zit met zijn suikergehalte. Men moet eerst zijn wonden helen, nadien kan men pas over de rest praten. *Het Leger des Heils heeft dat al heel lang begrepen. Zij dragen het uit: S.S.S. op hun revers: Soop, Soap, en Salvation, eerst soep, dat vooral, dan zeep, reiniging, en dan nadien kan men over de rest praten: salvation, redding.* Zo zegt ook de paus. De kerk heeft zich laten inkapselen in details en kleine voor-schriften.

Het belangrijkste is nochtans de Blijde Boodschap, de Gaudium Evangelii, de vreugde van het evangelie. Die draagt hij uit in alle eenvoud, luisterend, verhalen vertellend, het goede voorbeeld gevend en stem gevend aan mensen, die anders niet gehoord worden.

Hij omhelst de gehandicapten. In het verborgene ontmoet hij de daklozen. En zijn eerste reis was naar Lampedusa, die zere plek in fort Europa, plek van hoop, maar hoezeer ook plek van dood. Paus Franciscus, hij omhelst de wereld en predikt een revolutie van tederheid.

Wees niet bang, zo roept hij ons toe. Ik verkondig u Gaudium Evangelii, de vreugde van het evangelie.

Terzijde: De bisschoppen rollebollen deze dagen weer over straat, nu over de vraag de paus wel of niet naar hier uit te nodigen. In TROUW doet pastor Frits Grol, priesterzoon van de Martelaren!, een oproep aan de Protestantse Kerk, dat zij hem maar moeten uitnodigen, die man met gezag, die de kerk weer aanzien geeft, die verbindt.

Zal ik in mijn laatste preek op deze zondag van de eenheid u allen oproepen de eenheid te vinden in de verbondenheid met deze bisschop van Rome? Ik zal dat niet doen.

Liever wil ik hier in uw midden vertellen, dat ik in mijn leven als pastor heel veel te danken heb aan de Protestantse Kerk. Mijn grote leermeester komt uit uw kerk: ds. Frans Breukelman. Dankzij hem ben ik pastor geworden en dankzij hem heb ik mijn werk met grote vreugde mogen doen.

Ik was student, ik studeerde hard, ik wist veel, maar wat moet je met al die geleerdheid?

Lex Koot, toen kapelaan in Grootebroek, zei: Ga naar Frans Breukelman! En daar gingen mijn ogen open, maar misschien nog wel meer mijn oren. Hij maakte mij tot hoorder van het Woord. Een woord heeft geklonken. Dat wil gehoord worden. Dat wil gezegd worden. Dat wil ons aanspreken. Dat woord is allesbeslissend. In dat woord is licht, leven, grote vreugde.

Door de wereld gaat een woord en het drijft de mensen voort. Dat is het lied dat ik in mijn hoofd heb. Dit woord wil gezegd worden, wil klinken. Dit woord neemt mensen in dienst, heeft mij in dienst genomen. Ken ik dat woord dan? Heb ik het in bezit? Neen, je bent altijd luisteraar, het moet steeds opnieuw gezegd worden, en altijd heb je mensen nodig, leraren om te kunnen verstaan. Joodse leraren had ik, katholieke leraren ook, maar vooral vele protestantse leraren. Nooit hebben ze mij toegeroepen: word toch protestant. Gods woord is niet het bezit van één kerk. Zo ook niet de wijsheid, of de H. Geest. Het klinkt in alle kerken, als een licht, als een oordeel, als een zwaard soms, als een openbaring van wat we niet wisten, maar zullen weten.

Het klinkt in alle kerken, en scheidt verbondenheid, maakt ons tot broeders en zusters, tot kinderen van één Vader. Daarom ben ik graag in De Bron en vier hier met u de zondag van de eenheid, verbonden met de Evangelische Broedergemeente en met het Leger des Heils, en luisterend naar het woord, dat tot ons gezegd wil worden. Door de wereld gaat een woord.

Pastoraatsgroep

Nooit hebben ze mij toegeroepen: word toch protestant. Maar ik heb veel aan hen te danken.

In het laatste jaar van mijn opleiding voordat ik pastoraal werker werd, werd mij op een bezinningsavond gevraagd: hoe zou je het liefste werken? Ik zei: als een dominee tesamen met ouderlingen.??? Dat moest ik uitleggen.

Ouderlingen... Wij denken aan het 'Ouderlingenbezoek', een hilarisch verhaal van Maarten 't Hart, over twee ernstige ouderlingen, die de familie 't Hart bezoeken om te informeren naar het geestelijk welzijn van de gezinsleden. Het bezoekje loopt volkomen uit de hand, waarna de ouderlingen woedend vertrekken.

Maar ik had een heel andere ervaring. Ik had kort tevoren bezoek gehad van mw. den Besten, ouderling van de Thomaskerk in Amsterdam Zuid. Ik was geabonneerd op het weekbericht De Klokslag, volgeschreven door de zeer geleerde dominee Tim Overbosch. Mevrouw den Besten, nota bene de vrouw van de dichter Ad den Besten, bezocht als ouderling al de abonnees en zo ook deze jonge, katholieke theoloog op zijn studentenkamer. Ik voelde me zeer vereerd, had de koffie klaar en zowaar wat lekkers erbij gedaan. Waar het over ging weet ik niet meer, maar het was een leerzame ervaring.

Hoe wil je het liefst werken? In ieder geval tesamen met vrijwilligers, met parochianen. Dat was niet revolutionair, want in 1974 was er in ons bisdom een beleidsnota verschenen:

Kerk, wij samen. En toen ik in 1977 als pastor in Hoorn begon heb ik altijd zo mogen werken, evenals vanaf 1987 hier in de Martelaren. Op 12 september 1987 werd ik hier als pastoraal werker geïnstalleerd. In mijn preek toen zei ik: Dat is niet niks, 'pastor van de Martelaren', een benoeming waar je best trots op mag zijn. Als ik hier in de kerk zit, dan denk ik, deze kerk verdient een deken, achter dit altaar hoort een priester. Dit is een priesterlijke kerk. Wat doe ik hier als pastorale werker?

Nu is het niet zo, dat onze parochie priesterloos geworden is. Ook nu hebben we een pastoor. Maar onze parochie is wel anders geworden. De priesterkerk is een 'kerk, wij samen' geworden. Onze parochie is een gemeenschap, mannen en vrouwen, die samen kerk zijn, een volk van priesters en tussen hen in staat de pastorale werker...

Nu is het 2014. Er is een nieuw bisdommelijk beleid, een nieuwe visie. De kerk is daar waar de priester is. Als antwoord op het toenemend priestertekort, de leeglopende kerken en de financiële problemen zien de meeste bisschoppen slechts één oplossing, namelijk het op grote schaal samenvoegen van parochies en sluiten van kerken. De groot-schalige centralistische fusies berusten op een kerkvisie waarin de priester en de eucharistie centraal staan. Daarom moet het aantal parochies aan het aantal beschikbare priesters worden aangepast, worden de parochianen samengebracht in een nieuwe gemeenschap

rond het door de bisschop aangewezen eucharistische centrum, en worden de daardoor overvloedig geworden kerken gesloten.

Ieder begrijpt, dat deze kunstmatig gevormde centrale gemeenschap rond het eucharistisch centrum geen levensvatbaar alternatief biedt. Voorheen levendige plaatselijke geloofsgemeenschappen waarvan de kerk gedwongen gesloten wordt, blijken na korte tijd volledig verdampt. Slechts een klein deel van de parochianen stapt over naar het eucharistisch centrum. Staat dit beleid niet haaks op wat paus Franciscus uitdraagt? *Er ontstaat een probleem als een parochie geen eigen leven heeft en opgeslokt en vernietigd wordt door een overkoepelende structuur. Een parochiegemeenschap leeft van het gevoel van saamhorigheid. De plaatselijke geloofsgemeenschap helpt ons om te zorgen voor onze broers en zussen. Zij zetten onze religieuze overtuiging om in daden.*” Aldus een van de vele citaten van paus Franciscus, die telkens weer het belang benadrukt van plaatselijke geloofsgemeenschappen en vindt dat priesters bij de mensen moeten komen en niet omgekeerd.

17 maart a.s. word ik 65. Maar heel graag wil ik me als pastor blijven inzetten voor deze parochie, waar 100 bloemen mogen bloeien, die parochie als een open, gastvrije gemeenschap waar velen zich thuis mogen voelen, waar Gods Woord klinkt en het lied gezongen wordt: *Dit ene weten wij en aan dit één houden wij ons vast in de duistere uren; er is een woord dat eeuwiglijk zal duren en wie 't verstaat, die is niet meer alleen.*

Maar nu meer dan ooit in samenwerking met een groep kernvrijwilligers. Ja, zoals ik ooit als student droomde te zullen werken, als een dominee met ouderlingen, als een pastor met een pastoraatsgroep. Naast mij bestaat die pastoraatsgroep uit Janneke de Bruin, Elly Molenaar, Ari van Buuren en Frank de Haas. In dit Hofnieuws stellen zij zich aan u voor en zondag 23 maart presenteren zij zich tijdens de viering aan onze kerkgemeenschap. Wij zijn beschikbaar om voor te gaan in de vieringen, om huisbezoek te doen, om bezinningsavonden te organiseren, om de communie te brengen naar de zieken, om de communicanten en vormelingen voor te bereiden, en om het ochtendgebed te bidden. Natuurlijk blijven hier ook priesters komen om de eucharistie te vieren, de pastores Leo Nederstigt, Lars Frenkel, Joop Stam, Eduard Kimman en ook Esteban Cross komt graag terug. En natuurlijk nodigen we in februari en oktober gastpredikanten uit. Het zijn spannende tijden, maar er gloort een nieuw begin. Maak het mee!

Met vriendelijke groet, N. Essen, pastor
(spreekuur elke woensdagmorgen van 10 – 12 uur)
ook: pastor@hofkerk.nl

Wie overal bij stil staat komt niet vooruit !

Cordaid-Bond Zonder Naam, februari 2014

DE PASTORAATSGROEP

Zondag 23 maart zal de pastoraatsgroep zich aan onze parochie presenteren. De leden stellen zich aan u voor:

Janneke de Bruin

De muzikale klanken van de LWM hebben mij zo'n 16 jaar geleden de Hofkerk ingezogen. Daar wil ik bij horen, de teksten van Huub Oosterhuis raken mij en ik zing de liederen met veel plezier. Tot op heden heb ik daar geen spijt van gehad. Ik voel mij thuis in de Hofkerk: terug naar mijn oorspronkelijke katholieke wortels. De jaren door ben ik op zoek gegaan naar meer verdieping. Bij het toenmalig dekenale centrum op het Begijnhof in Amsterdam heb ik de 2-jarige toerusting en vormingscursus voor vrijwilligers in de kerk gevolgd.

Als actief lid van de LWM ben ik mij steeds meer gaan inzetten en verdiepen op het gebied van liturgie. Samen met Marcel de Haas organiseer ik de bezinningsavonden in de Advents- en in de 40-dagentijd. Hierbij hoorde ook de sobere maaltijd met de overheerlijke soep.

Op persoonlijk gebied speelt spiritualiteit een belangrijke rol. Verrijkend vind ik de verbinding en de saamhorigheid in het ochtendgebed waar ik, bij afwezigheid van Nico, een actieve rol mag spelen. Het werken als vrijwilliger in de kerk is voor mij een leer- en rijpingsproces.

Ik vind het daarom ook een voorrecht om toe te treden tot de Pastoraatsgroep. Graag wil ik met zorg en toewijding samen met de Pastoraatsgroep onze parochie mede vorm gaan geven. Ik hoop mijn kwaliteiten in te kunnen zetten op het gebied van o.a. liturgie, zieken bezoeken en hen communie brengen.

Elly Molenaar

Al vele jaren ben ik actief in de parochie. Tot mijn tweede levensjaar woonde ik er, en na een afwezigheid van 10 jaar keerde ik in mijn 12^e levensjaar erin terug. Mijn nadere kennismaking met mijn 'doopparochiekerk' begon in die tijd met het afstoffen van de kerkbanken en het wekelijks vouwen van de misboekjes op zaterdagmiddag, in de huidige stencilkamer, en altijd vriendelijk verwelkomd door en een praatje makend met Piet de Reus.

Mijn activiteiten breidden zich snel uit: koffie schenken tijdens de maandelijkse parochievergadering, bedienen bij diners in de grote zaal van de pastorie, zingen in het Beatkoor van René Verhoef op zaterdagavond, bestuurslid van het koor. In deze periode werd ook de kiem voor mijn belangstelling voor de verhalen uit het Oude Testament gelegd tijdens de lessen Bijbelexegese (die beslist geen Godsdienstles mochten heten!) van Cees Tromp en Lex Koot op de middelbare school, het Fons Vitae. De keuze voor de Liturgische Werkgroep na het Beatkoor lag dan ook voor de hand.

Vanaf mijn 18e jaar ben ik lid van de Liturgische Werkgroep Martelaren, die de Nederlandstalige Volkstaalliturgie met allerhande veranderingen in symbolen en gebruiken in de liturgie die dit met zich meebracht, introduceerde en mede een stem gaf in de parochie. Bijna 40 jaar nu ben ik binnen de LWM actief in liturgievoorbereiding, zang en bestuurswerk. Binnen de parochie was ik lid van de lectorengroep, liturg tijdens vieringen en verzorgde ik mede de Kindernevendiensten. Sinds kort deel ik communie uit tijdens de vieringen van het Dames- en Herenkoor en ben ik toegetreten tot het Collectantencollege. Tijdens de zondagmiddagopenstelling van onze mooie kerk ben ik 'gastvrouw'.

Heel graag wil ik bijdragen aan de continuering van de ontmoetingsplaats van en voor mensen, die de parochie van de Martelaren voor mij betekent. De wekelijkse vieringen bieden mij rust en geven mij inspiratie en vaak weer de kracht en de moed die we in het dagelijkse week- en werkleven goed kunnen gebruiken. In die ontmoeting met parochianen ervaar ik verbondenheid, aandacht en zorg, betrokkenheid op elkaar. Wij kunnen met en voor elkaar in deze verbondenheid, in dit verband tussen mensen, het Verbond ervaren zoals God dat met ons mensen heeft gesloten: "Ik zal er zijn voor jou", heeft Hij gezegd.

Vanuit deze belofte en opdracht wil ik er zijn voor de parochie van de Martelaren, voor U. Laten wij er zijn voor elkaar, in onderlinge verbondenheid en saamhorigheid, en met vertrouwen in de toekomst. Ik draag graag mijn steentje bij, ook vanuit de pastoraatsgroep. Kome wat komt.

Ari van Buuren

Vanaf november 2004 is onze open gastvrije parochie mij bekend. Toen preekte ik tijdens de door Nico Essen geleide uitvaart van m'n vriend Geert Vroom, lid van de LWM. Dit zoals gewenst door Geert, wiens partner Liesbeth Wijkhuizen was. Sindsdien ben ik regelmatig gastvoorganger.

Na Geert's overlijden werd ik zelf weduwnaar. In mei 2008 zegende Nico het huwelijk van Liesbeth en mij in tijdens een oecumenische viering. De Hofkerk werd ons allengs vertrouwder.

Januari 2010 ging ik met pensioen als ziekenhuispastor en hoofd van de Dienst Geestelijke Verzorging in het UMC-Utrecht. Daar werkten we als katholieken, protestanten en humanisten samen met moslim- en hindoe-collega's. De interreligieuze dialoog - via het United Religions Initiative (URI) - is zo belangrijk: de kern van religies is het goddelijk mededogen. Van huis uit ben ik een protestantse predikant. Maar sinds jaar en dag voel ik mij erg verbonden met de katholieke traditie, mystiek en liturgie. Jaarlijks begeleid ik twee retraites in het befaamde klooster te Chevetogne.

Steeds meer ben ik betrokken geraakt bij de Hofkerk. Zo mocht ik meedoen in besprekingen van de Denktank over de toekomst van de parochie. Afgelopen najaar verzorgde ik de Dag van de Dialoog in onze kerk en een speciale gespreksochtend met de Dominicaner monnik James Channan van URI-Pakistan. In de Hof der Verbeelding leid ik korte filmgesprekken.

Kortom: Liesbeth en ik, wij voelen ons hier thuis! En ik doe graag mee met deze Pastoraatsgroep.

Frank de Haas

Al van jongs af aan ben ik betrokken bij de parochie van de Martelaren. Ik deed er mijn eerste heilige communie, ontving er het vormsel, en deed er de – zoals dat toen heette – plechtige vernieuwing van de doopbeloften....

Actief als vrijwilliger ben ik sinds 1978. Op vele verschillende manieren. Het werd de jaren door een hele lijst: parochievergadering, parochiebestuur, regionaal overleg, lidmaatschap van Meerklank en later (nu nog steeds) de LWM, jongerengespreksgroep, de Denktank. Als parochiaan ga ik af en toe voor in vieringen, en nu draai ik mee in de Pastoraatsgroep. En ik vergeet vast nog wel wat.

Graag kom ik in de Martelaren en ben ik er actief. Om “geestelijk” bij te tanken. Om inspiratie op te doen voor het leven van alledag. Om beïnvloed, gesterkt en geïnspireerd te worden. En, niet in de laatste plaats, om er mensen te ontmoeten die ik graag ontmoet.

De parochie is me dierbaar. Er is veel opgebouwd dat van grote waarde is. En dat we in de toekomst graag willen behouden. Daar wil ik naar beste vermogen mijn bijdrage aan blijven geven. Onder andere door mee te doen in de Pastoraatsgroep.

VEERTIG DAGENTIJD MET VASTENAKTIE EN SPONSORLOOP

Woensdag 5 maart begint de 40 dagen tijd. Even minder. Voor een ander.

Vanaf de vierde eeuw is de veertigdagentijd een voorbereiding op Pasen, geïnspireerd door de tijd die Jezus doorbracht in de woestijn. De vastenperiode leert ons delen. Delen is niet vanzelfsprekend, zeker niet nu de financiële crisis zich laat gelden en veel mensen noodgedwongen zuiniger moeten leven. Gelukkig blijkt dat mensen in Nederland nog steeds solidair willen zijn en zich betrokken voelen bij al die mensen die zijn getroffen door het leven en het noodlot.

Vastenactie 2014 voor Sierra Leone

Na een jarenlange burgeroorlog krabbelen de mensen in het Afrikaanse Sierra Leone weer op. Ze proberen hun trauma's te verwerken en de samenleving weer op te bouwen. Daarbij krijgen ze veel hulp, onder andere van de zusters van Cluny.

“Het waren verschrikkelijke verhalen en ze raakten me diep,” vertelt zuster Teresa. “Er waren momenten dat ik alle geloof en vertrouwen kwijt was. Dan vroeg ik me af of het iemand iets kon schelen wat er met deze mensen gebeurde.” Ze bereikt ‘de bodem’, maar “ik realiseerde me dat ik leefde en dat ik God daar dankbaar voor moest zijn.”

De vluchtelingen om haar heen blijven hopen en vertrouwen op God. De zusters vangen kinderen op en zorgen ervoor dat ze naar school kunnen. De gezinnen waaruit de kinderen komen, worden ondersteund met zogenoemde ‘business and savings’-programma's, waarmee groepen vrouwen een soort kleine coöperaties vormen. Via rollenspellen werken ze aan de oorlogstrauma's, maar ook aan gezondere man-vrouwverhoudingen.

HELP DE ZUSTERS

Giro: 5850 ten name van Vastenactie, Den Haag

MALAWI NIEUWS

februari 2014

Tijdens de 40 dagentijd willen wij weer de jaarlijkse sponsorloop organiseren, voor de 7^e keer ten bate van de middelbare school St. Louis in Mzedi.

De afgelopen jaren is er al veel bereikt. Er zijn klaslokalen gebouwd, lerarenhuizen, latrines, een waterpomp en een administratiekantoor. 150 Leerlingen uit een zeer arm gebied in Malawi kunnen op deze school goed onderwijs volgen. Binnenkort komt er een 4^e groep van 50 jongeren bij.

Maar de school is nog niet af.

Vorig jaar liepen ruim 80 kinderen en enkele volwassenen in een ijzige kou (gevoelstemperatuur -15 °C) meer dan 6000 euro bij elkaar voor een sportveld bij de school. Een geweldig resultaat!

Dit jaar is de opbrengst bestemd voor twee speciale gebouwtjes: een natuurkunde/practicumlokaal en het 2^e gebouwtje wordt opgesplitst in een naaiklas en een bibliotheek voor de schoolboeken. En uw Euro is dit keer meer waard dan ooit. Want het binnengekomen sponsorgeld wordt door de Wilde Ganzen opgehoogd met 55%. Zeer de moeite waard!

De sponsorloop wordt gehouden op zaterdag 5 april in park Frankendael.

Tijd: tussen 13.00 en 16.00 uur

Vertrekpunt: het gebouw van de schoolwerktuinen.

Voor kinderen jonger dan 8 jaar en 70-plussers is er een kleinere omloop. Kinderen ouder dan 8 jaar mogen ook steppen of skeeleren.

Voor het zover is, zal pastor Nico Essen op de Lidwinaschool reclame maken voor de sponsorloop.

Hij zal vertellen over de mooie reis naar Malawi die hij met Adri Lechner heeft gemaakt in mei 2013.

Het bezoek aan de St. Louis school was het hoogtepunt.

Op vele foto's is te zien hoe prachtig de school er uit ziet en hoe enthousiast de leerlingen en leraren zijn, vooral toen zij de Ajax-tenues en

voetballen in ontvangst
mochten nemen.

Daarnaast zullen we bij het kinderkoor en de 1^e communicanten de
sponsorloop onder de aandacht brengen.

We hopen dat ook dit jaar weer veel kinderen zullen meedoen, zodat
de broeders in Malawi de school verder kunnen afbouwen.

Behalve lopers zijn er ook stempelaars nodig op 4 posten in het park.
We zoeken mensen die 1,5 uur op een bank willen zitten om de kaar-
ten van de kinderen te stempelen en de kinderen aan te moedigen.
Lijkt u dit wat, dan kunt u zich via de mail hiervoor aanmelden bij:
ina.steman@kpnmail.nl of zondag in de koffiebeuk.

Dus: doe mee, loop, stempel en sponsor op zaterdag 5 april!

We hopen weer op een fantastisch resultaat!

Met een hartelijke groet,

*Bestuur Stichting Lechner-
Malawi*

Voor informatie over de St. Louis school in Malawi en de stichting
Lechner-Malawi: www.lechner-malawi.com

Ook: <https://www.facebook.com/LechnerMalawi?ref=ts&fref=ts>

Triodos Bank:

IBAN NL 90 TRIO 0254 82 62 45 t.n.v. Stichting Lechner-Malawi

ACTIE KERKBALANS 2014 – DE STAND

Binnengekomen tot 31 januari: € 4.040,54 (jan.2013:€ 8.129,88)

Het bedrag, dat we in onze begroting hebben opgenomen als op-
brengst Kerkbalans is: **€ 54.500,-** . Dat betekent dat er iedere maand
€4.166,67 moet binnenkomen.

Doe mee met Kerkbalans. Hiermee ondersteunt u onze kerk en pa-
rochie financieel. Wat zou het prachtig zijn als alle parochianen, naar
draagkracht, kerk en parochie willen blijven steunen. Mogen we op u
rekenen?

IBAN NL 13 INGB 0000 1225 88 t.n.v. RK KERKBEST PAR HH
MARTELAREN VAN GORCUM, of IBAN NL51RABO0334442818 t.n.v.
Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk, Amsterdam.

*De giften naar de Stichting zijn uitsluitend bedoeld voor het gebouw en
de inventaris.*

BOETEVIERING VOOR PASEN

Zondagmorgen 30 maart, de 4^e zondag van de veertigdagen tijd, (zondag Laetare) houden we de boeteviering ter voorbereiding op het hoogfeest van Pasen.

Aanvang 10.30 uur (*zomertijd*).

Voorgangers zijn pastor Leo Nederstigt en pastor N. Essen, m.m.v. Dames- en Herenkoor.

De voorbereiding op de eerste communie is in volle gang. Wel 19 kinderen hebben zich hiervoor aangemeld. Wie dat zijn?

Op zondagmorgen 16 maart houden wij om 10.30 uur een gezinsviering waarin de communicantjes zich aan ons voorstellen. Ieder heeft dan een zelfportret gemaakt en dat hangen we op in de koffiebeuk, zodat heel de parochie hen kent op 11 mei, de dag van het grote feest. Het Kinderkoor zingt samen met Meerklank.

In de kerk is het van Aswoensdag tot Pasen de 40 dagentijd.

'Maar, pastor, van Aswoensdag tot Pasen zijn 46 dagen? Hoe kan dat?'
'Je hebt gelijk, maar de zes zondagen tellen niet mee, dan hoef je niet te vasten.' 'Vasten?'

Ja, de 40 dagen tijd wordt ook wel de *vastentijd* genoemd. Het zijn 40 dagen om eens wat extra aan een ander te denken, om wat anders te leven, soberder.... Ik ken kinderen, die hun toetje overslaan, ja zelfs die hun snoeptrommel laten staan. 'Waarom? Om af te vallen?'

Neen, om te voelen wat het is, als je niet zo uitgebreid kunt eten, of

om aan kinderen te denken, voor wie er nooit een snoepje is. En wat je zo spaart, geef je aan de Vastenactie.

Of doe mee met de sponsorloop. Op zaterdagmiddag 5 april.

Lees meer daarover op een andere bladzijde. Loop mee!

Hij is voor de nieuwe school in Malawi, voor twee speciale gebouwtjes. De een zal worden gebruikt als natuurkundelokaal. Het tweede wordt in tweeën gesplitst, de ene helft wordt naaiklas, de andere helft bibliotheek.

Dan wordt het al gauw 13 april. Dat is **Palmzondag**. Maak jij dan een mooie Palmpasen stok?

*Ga thuis eens lekker knutselen. Of kom op **zaterdagmiddag 12 april** naar de kerk. **Tussen 14.00 en 16.00 uur.***

Daar helpt Jessica Disch je met het maken van je palmpasen. Breng mee: een houten kruis, papieren versiering, iets lekkers wat je gemakkelijk aan de stok kunt vastmaken, eventueel een broodhaan en wat je maar mooi vindt om aan je stok te hangen. Ik wens jullie een goede 40-dagen tijd toe!

Nico

7 MAART: WERELDGEBEDSDAG 2014

Op de eerste vrijdag van maart wordt over de gehele wereld de Wereldgebedsdag gevierd.

Wereldgebedsdag verenigt mensen over de hele wereld in een keten van gebed, laat hen voelen dat zij deel uitmaken van de wereldbevolking, deelt hoop en zorg, vreugde en verdriet, mogelijkheden en problemen.

Dit jaar komt de orde van dienst uit Egypte. Het thema is: 'Bron van Leven' In de Watergraafsmeer heeft de viering plaats in de Koningskerk, van 't Hofflaan 20, aanvang 19.30 uur.

10 MAART:

KUNST VAN DE VROEG-ITALIAANSE RENAISSANCE

Maandagavond 10 maart toont pastor Cees Tromp ons beelden van de belangrijke kunstenaars: Giotto, Duccio, Masaccio, Fra Angelico, Benozzo, Gozzoli, Donatello, Brunelleschi, Ghiberti en Botticelli. Talloze geïnteresseerden hebben er een lange reis voor over en vaak uren lang wachten in de rij om hen te bewonderen. Nu hoeft dat niet. We schuiven aan in de sacristie van de Martelaren. De gastheer heet welkom; er staat een scherm, een gids vertelt een verhaal, de vormen en kleuren doen hun werk en we zijn dáár. Aanvang 20.00 uur

ONTWIKKELINGEN EN BIJGESTELDE PLANNEN

- door de voorzitter-

Het bisdom wil toch op korte termijn een Personele Unie als bestuur van de regio en de N.V. Stadsherstel heeft de besprekingen met het bestuur over de gezamenlijke exploitatie van kerkgebouw en pastorie afgebroken. Wat te doen?

Stadsherstel en gebouwzaken: een tegenvaller

Zo'n twee jaar geleden kwam uw parochiebestuur, na een zoektocht langs woningbouwcoöperaties en andere instanties, in contact met N.V. Stadsherstel over een plan om de exploitatie van de Hofkerk en de pastorie te verbeteren. Stadsherstel is immers **dè** Amsterdamse instelling die zich met toewijding en deskundigheid inzet voor restauratie, onderhoud en exploitatie van monumentale woonhuizen, kerken en andere gebouwen.

Momenteel heeft Stadsherstel zo'n 14 kerkgebouwen in portefeuille waar zowel kerkdiensten als concerten en andere evenementen plaatsvinden. In het plan zou de parochie als eerste recht hebben op het houden van liturgische vieringen. De contactpersoon van Stadsherstel vond ons voorstel om gezamenlijk een exploitatie- en beheerplan te ontwikkelen voor kerk en pastorie zeer interessant. Hoewel de kerk pas een restauratie achter de rug heeft, waren er wel voorzieningen nodig om de kerk beter verhuur-/bruikbaar te maken voor andere dan kerkelijke bijeenkomsten.

Zwaartepunt van de besprekingen lag echter bij de noodzaak om de pastorie te verbeteren: isolatiemaatregelen te treffen, de huuropbrengsten te verhogen, zodat het gehele gebouwencomplex beter zou renderen.

De zorg van uw parochiebestuur had vooral te maken met het toekomstbestendig te maken van de gebouwen die we beheren: hoe creëren we een formule waarbij de kosten van onderhoud en energie ons in de toekomst 'niet boven het hoofd groeien'? Van belang hierbij

was ook dat we de zorg van het onderhoud in handen van de deskundigen van Stadsherstel wilden leggen: een vorm van 'ontzorgen'.

De intentieverklaring die we samen met Stadsherstel opstelden werd vóór de zomer bij het bisdom ingediend; in een gesprek met de bisdom-econoom hebben we onze plannen nader toegelicht. Enige tijd later kregen we van de afdeling gebouwwaken van het bisdom een uitgebreide reactie. Hoewel het bisdom onze zorgen omtrent de gebouwen deelt, zag men geen mogelijkheid om Stadsherstel mede-eigenaar/exploitant te maken van de kerk. Van belang was dat de parochie het exclusieve recht zou behouden over een 'sacrale ruimte' die de kerk als gewijde plaats nu eenmaal is. Na deze inperking is er nog met Stadsherstel in besprekingen onderzocht om hier een - juridische/economische - mouw aan te passen.

Na intern beraad van directie en bestuur van N.V. Stadsherstel liet de contactpersoon vorige maand weten, dat men toch geen kansen zag - vanwege de voorwaarden en restricties van het bisdom - de exploitatie samen met ons ter hand te nemen.

Dit was voor het bestuur en voor onze commissie Kerkexploitatie een tegenvaller. Jammer van alle geïnvesteerde tijd en energie, jammer ook van de plannen en schetsen die we allemaal samen al bedacht en gemaakt hadden. Nu is niet alles onbruikbaar geworden. Met de ontwikkelde ideeën gaan we wel verder, samen met de eind vorig jaar opgerichte Stichting Beheer Hofkerk.

Met eigen mensen moeten we nu op de eerste plaats de verbouwplannen voor de pastorie zo spoedig mogelijk uitwerken. Het parochiebestuur is dus nog niet 'ontzorgd' wat betreft de gebouwwaken: we zullen de komende maanden hard moeten werken om de plannen voor de pastorie af te ronden en met toestemming van monumentenzorg en (alweer) het bisdom deze nog dit jaar uit te voeren. *(Wordt uiteraard vervolgd.)*

Regio-vorming en bestuurlijke vernieuwing

Vorige maand berichtte ik u over de brief die de vijf regio-parochies uit Oost/Watergraafsmeer/Diemen/Duivendrecht en Zuid-Oost hadden gestuurd naar het bisdom met argumenten om de vorming van een Personele Unie voorlopig uit te stellen. Half januari liet het bisdom echter weten dat er slechts enkele maanden uitstel gegeven wordt en dat men van de parochiebesturen verwacht dat er per 1 april aanstaande een bestuur voor de regio is in de vorm van een Personele Unie.

In de regio-vergadering van eind januari reageerden de meeste parochiebestuurders verbaasd en onthutst op deze onbegrijpelijke stellingname van het bisdom. Wij als parochiebesturen willen graag in eigen

tempo het proces van regionalisering vormgeven en daarbij de parochies de ruimte geven om de actuele problemen eerst zelf af te ronden. De parochiebesturen hebben besloten niet nogmaals een bezwaarschrift in te dienen, dat lijkt ons niet zinvol.

De plannen die we in 2013 hadden neergelegd in de regio-overeenkomst gaan we uitvoeren. Dat betekent dat er een bestuur gevormd wordt door afgevaardigden, de vijf vice-voorzitters en vijf penningmeesters van de parochies. Deze bestuursvergadering wordt steeds gehouden met de team-voorzitter, pastor Leo Nederstigt. Uitdrukkelijk is door het bisdom gesteld dat de parochies nog juridisch en financieel zelfstandig zullen blijven. Het nieuwe regio-bestuur zal door het bisdom -zoals hulpbisschop Mgr. Hendriks aangaf- beschouwd worden als Personele Unie.

Hoe precies de kerkjuridische verhouding tussen het regio-bestuur en de nog bestaande besturen (die nog taken uitvoeren) zal zijn is nog niet duidelijk. Dit is nog onderwerp van studie. Het bisdom zal hier toch nog meer duidelijkheid over moeten verschaffen. Ook wat betreft dit onderwerp blijven we u hierover natuurlijk informeren.

Ton Broerse

12 APRIL: KLEDINGINZAMELING

Op zaterdagmorgen 12 april a.s. vindt weer de kledinginzamelingsactie van Sam's Kledingactie voor Mensen in Nood plaats. 'Sam' staat voor de "Barmhartige Samaritaan".

U kunt dan tussen 10.00 en 12.00 uur uw goede, nog draagbare kleding, schoeisel en huishoudtextiel in gesloten plastic zakken afgeven op het kerkplein. De opbrengst van de kleding gaat naar projecten van Cordaid Mensen in Nood. Informatie:

www.samskledingactie.nl

Mocht u minder mobiel zijn, neem dan enkele dagen tevoren contact op met pastor N. Essen, 020 665 38 30, of: pastor@hofkerk.nl

BROEDER IN TIJDEN VAN SECULARISATIE

97 Jaar is hij, Broeder Avellinus, en hij schreef samen met Ine Molenkamp een prachtig boek over de Broeders van Maastricht, die wij met name kennen van hun werk in Malawi.

Een zestiental broeders werd gevraagd naar hun leven als broeder in een veranderende tijd, hun motivatie, hun levensstijl, de beleving van hun religieuze geloften, hun gebed, hun werk.

Pastor Joop Stam schreef het voorwoord. De broeders van Maastricht hebben voortdurend mensen opgeleid op velerlei gebieden. Maar hoe beleven die broeders zelf al de veranderingen in kerk en wereld? Het is een boek vol mooie levensverhalen.

EEN NIEUW INFORMATIEBLAD VOOR DE REGIO

Al geruime tijd bestaan er plannen om voor de vijf parochies in onze regio om een gemeenschappelijk blad uit te geven.

Enkele parochies zien dit blad als vervanger van het eigen parochieblad. Andere parochies blijven vooralsnog hun eigen blad daarnaast uitgeven. Zo ook de Martelaren. Hofnieuws zal dus niet verdwijnen maar wellicht (we moeten dat nog bepalen) iets minder vaak uitkomen. De eerste uitgave van het regio-blad verschijnt begin april, dus een Paasnummer.

Het nieuwe blad wordt door verschillende redacteurs uit de parochies 'gevuld'. De eindredacteur stelt het uiteindelijke blad samen. Dit alles gebeurt digitaal, via een internet-abonnement. De redacteurs hebben hiervoor onlangs instructie gekregen.

Voor de eerste uitgaven zal het nodig zijn steeds veel voorbereidingstijd in acht te nemen om zo routine op te doen. De deadline van de uitgever van Parochiemagazine is namelijk onverbiddelijk. De eindredacteur zal dus bijtijds alle kopij aangeleverd moeten krijgen en alle bladzijden gevuld moeten hebben.

In de komende periode willen we een regioblade uitgeven met 32 pagina's. Hierin zijn voor elke parochie -voorlopig- twee eigen pagina's gereserveerd.

Op de overige bladzijden zullen gezamenlijke berichten, roosters van de kerkdiensten en algemene artikelen verschijnen.

Het nieuwe blad zal in kleur verschijnen en professioneel gedrukt worden; foto's, tekeningen, veel is mogelijk.

Het blad wil niet alleen alle parochianen in de regio informeren, maar ook trachten buitenstaanders en buitenkerkelijken te interesseren voor de 'Blijde Boodschap'.

Wanneer de volgende edities van het regio-blad zullen verschijnen, wordt nog gepubliceerd. Er is voorzien in vier edities in 2014. Hoe de frequentie van Hofnieuws hierop afgestemd wordt zal nog bekeken worden en is afhankelijk van de ervaringen met de eigen pagina's in het regio-blad.

Het Parochiebestuur

WIT

's Winters is de zon wit.

Zo hij zich al laat zien.

Hij staat laag en priemt in onze ogen.

Wit is een feestkleur.

Dat feest komt.

De witte zon belooft het Paasfeest.

Elk jaar weer.

Albert Steens

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje?

Dan bent u iedere 3e dinsdag van de maand van harte welkom in de pastorie, Linnaeushof 94 van 10.00-12.00 uur.

De eerstvolgende koffie/thee ochtend is: 18 maart.

U bent van harte welkom!

Een terug blik op een bijzondere koffieochtend, 18 februari jl.

Mensen van De Bron, Broeders en Zusters van Apostolisch Genootschap en mensen van de Martelaren van Gorcumkerk ontmoetten elkaar. *'In het huis van de Heer zijn vele kamers'*.

Het werd een bijzondere kamer. In het kader van vriendschap en 'n verlate Valentijn-viering was het een drukte van belang in de pastorie. 's Morgens vroeg waren Ria en ik druk bezig met de tafels en stoelen, om ze zo klaar te zetten, dat iedereen gezellig bij elkaar kon zitten. De tafels werden versierd met hartjes, lichtjes, rode roosjes en rozenblaadjes. Om 9.30 uur kwamen de eerste gasten al. Meteen was de gezellige sfeer aanwezig. Daarna liep het vol.

Het welkomstwoord werd gesproken met een extra welkom aan de broeders en zusters.

Op hun beurt reageerden zij dankend voor de gastvrije ontvangst.

René van Eunen kwam vertellen over de "Hof der Verbeelding", de filmavonden in de sacristie. En Wim Merlijn nodigde ieder uit voor een rondleiding in de kerk. Daar was veel animo voor en velen gingen met hem mee de kerk in. Maar het vertrouwde gedichten lezen en kleine presentjes verloten werd ook gedaan, het was zeer geslaagd.

Tegen 12.00 uur was het voorbij. Wij allen hebben ongelooflijk genoten. Van de grote opkomst, de leuke gesprekken over en weer en natuurlijk van de koffie, cake en koekjes. En deze ochtend ook van de chocolade-hartjes. Dank aan allen, dat we zo'n mooie ochtend mochten beleven.

Minke Veenboer, Ria van Dijk

FILMS IN HOF DER VERBEELDING

In de cyclus 'Liefde' hebben wij in onze filmclub Hof der Verbeelding tot nu toe vier films vertoond. De vijfde en laatste film van deze cyclus vertonen wij op 13 maart: *De 38-jarige Danny woont nog thuis bij zijn dominante moeder Rose. Danny krijgt een relatie met de verlegen Theresa, maar helaas heeft Rose geen goed woord voor haar over. Moeder en zoon hebben in werkelijkheid moeite met elkaar los te laten. Hoofdrolspeler in deze film is wijlen John Candy. Verderop in dit Hofnieuws vertel ik meer over hem.*

Eind deze maand starten wij met een nieuwe cyclus van vijf films met als thema: **Oorlog & Vrede**

27 maart: Een Nederlandse film uit 2002 naar een boek van Tessa de Loo met o.a. Thekla Reuten en Ellen Vogel. Na de dood van hun ouders groeien de tweelingzusjes Lotte en Anna Bamberg gescheiden

op. Anna trouwt met een SS-officier die aan het einde van de oorlog sneuvelt. Lottes verloofde wordt vermoord in Auschwitz. Vijftig jaar na hun laatste, pijnlijke ontmoeting probeert Anna nog één keer in contact te komen met haar tweelingzus.

10 april: Een internationale film uit 2004 naar een waar gebeurd verhaal. Tien jaar geleden vonden enkele van de gruwelijkste wreedheden in de geschiedenis van de mensheid plaats in Rwanda. In slechts drie maanden zijn bijna 1 miljoen mensen vermoord. In kennis van deze gruwelijke acties en geïnspireerd door zijn liefde voor zijn familie raapt een gewone man buitengewone moed bijeen om het leven te redden van meer dan duizend hulpeloze vluchtelingen door hen een schuilplaats te bieden in het hotel dat hij heeft geleid.

De overige films vertonen wij op 24 april, 8 mei en 22 mei. Een beschrijving van die films vindt u in het komende Hofnieuws.

Zoals gebruikelijk vertonen wij de films op donderdagavonden in de Oude Sacristie. Pastor Ari van Buuren zal de meeste films inleiden. Vanaf 19.30 uur bent u welkom voor een kopje koffie of thee. De film start om 20.00 uur. Ingang aan de achterkant van de kerk via de kerktuin, over het pad naar de groene deur. Na afloop van de film is er gelegenheid tot napraten onder het genot van een drankje. Wij vragen een kostendekkende bijdrage van €5,-.

I.v.m. rechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken.

Wij brengen u uiteraard graag op de hoogte via e-mail:

hofderverbeelding@outlook.com.

Wij hopen u welkom te mogen heten op onze filmavonden.

René van Eunen
namens de Hof der Verbeelding

BIOGRAFISCHE SCHETS VAN ACTEUR JOHN CANDY

Naar aanleiding van de film die wij op 13 maart a.s. gaan vertonen wil ik u iets vertellen over hoofdrolspeler John Candy. Ik ben een groot bewonderaar van hem omdat hij niet een oppervlakkige acteur of botte komiek was maar in zijn rollen menselijk wist te blijven, warm en kwetsbaar. Zijn schrijvers- en acteerkwaliteiten bleven niet onopgemerkt; buiten vele nominaties vielen hem een aantal prestigieuze prijzen ten deel waaronder twee Primetime Emmy Awards en de Sir Peter Ustinov Award.

John Franklin Candy werd op 31 oktober 1951 in een katholiek gezin geboren in King City, Newmarket in Canada. Toen hij vijf jaar oud was

overleed zijn vader op 35-jarige leeftijd aan een hartaanval. In de jaren die kwamen nam John de vaderrol op zich en regelde zo'n beetje alles voor zijn moeder en broer die enkele jaren ouder was. In de film die wij gaan vertonen heeft zijn personage ook die rol op zich genomen. Een mooie parallel met zijn echte leven.

In 1979 trouwde John met Rosemary Hobor en zij kregen twee kinderen. Zijn vrouw is tot op de dag van vandaag een zeer actief vrijwilliger voor haar lokale katholieke kerk. Op televisie was John al een bekende verschijning, maar na 1984 brak hij door in Hollywood. Hij speelde in 10 jaar tijd de hoofdrol in een aantal prachtige en grappige films. Trots was hij ook op zijn rol in de beroemde film 'JFK' en op zijn eigen radio-programma. Succes heeft natuurlijk ook zijn keerzijde. Gelukkig bleef zijn geloof altijd zijn grote houvast.

Toen John in het begin van 1994 in de stad Durango in Mexico was voor opnames van een film, maakte hij zich daar door zijn medeleven en vriendelijkheid bij de lokale bevolking zeer geliefd. In stilte gaf hij een grote donatie aan één van de plaatselijke ziekenhuizen voor arme kinderen.

Groot was voor iedereen de schok toen hij op 4 maart 1994 in zijn bed bleek te zijn overleden aan een zware hartaanval. Cast en crew hielden een herdenkingsdienst in de plaatselijke katholieke kerk en de lokale bevolking kwam er massaal bijeen om John te gedenken door kaarsen te branden en voor zijn zielenheil te bidden.

Twintig jaar na zijn overlijden leeft de warmte van John voort in zijn films, maar ook zeker in de vele herinneringen en verhalen van zijn familie, vrienden en andere mensen die hem gekend hebben. De familie Candy vindt het heel mooi dat een van John's films in een katholieke kerk vertoont wordt. Veel dank aan zijn zoon Chris voor het lezen van dit artikel en het verschaffen van enige informatie.

John was een mens met een groot hart en altijd respectvol naar iedereen toe zonder enige arrogantie. Hij had het vermogen om ieder mens te laten voelen dat hij of zij speciaal is. Op de voorkant van zijn bidprentje staat: *Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft mag dan wel sterven, toch zal hij leven.* Mogen wij daar allen kracht uit putten.

René van Eunen

"WELKOM", VOORHEEN VERRIJZENISKOOR

Welkom zingt, ter ondersteuning van de liturgie, een viertal zaterdagen per jaar in de P.I. Overamstel (de "Bijlmerbajes"). We zingen meer-

stemmige liederen in allerlei talen, voornamelijk uit de Taizé-bundel. Ook zingen we Surinaamse en Antilliaanse liederen. We proberen om voor elke taalgroep (velen komen uit Oost-Europa) een persoonlijk lied te zingen. Voorafgaand aan de vieringen repeteren we o.l.v. Marzenka Pala op achtereenvolgende maandagavonden. Plaats: de pastorie van de Hofkerk. Tijd: van 20.00 u tot 21.30 u. Tijdens de vieringen worden we begeleid door organist Wim Stegeman.

Dit half jaar zingen we op 29 maart (repetitiedata: 17 en 24 maart) en op 7 juni (repetities op 19 en 26 mei en op 2 juni).

Nieuwe koorleden dienen de repetities trouw te bezoeken. Contributie wordt niet geheven. Wel hebben we de gewoonte om zelf voor koffie en thee te zorgen. Zin om mee te doen?

Mail naar marzenkapala@yahoo.com of bel 06-156 10 966.

STILLE OMGANG 2014

In de nacht van 22 op 23 maart heeft in Amsterdam de jaarlijkse Stille Omgang plaats. Elk jaar lopen dan duizenden mensen in een stille tocht door de oude binnenstad van Amsterdam. De tocht herdenkt het Mirakel van Amsterdam van 15 maart 1345.

Sinds 1880 gedenkt de Stille Omgang in het centrum van de stad Amsterdam dit Mirakel door een nachtelijke pelgrimage langs de route van 1345 en door Eucharistievieringen voor of na de Omgang.

Uniek aan deze tocht zijn de stilte, het ontbreken van uiterlijk vertoon, het duistere uur en de zwijgende verbondenheid van de duizenden christenen.

Ter verdieping heeft de Stille Omgang 2014 als intentie: In de stilte hoor je meer
- God spreekt in onze tijd.

Kerklijst

St. Petrus Banden, Diemen	21.30 uur
Krijtberg, Singel 448	22.15 en 23.45 uur
Onze Lieve Vrouwe Kerk, Keizersgracht 220	22.00 en 24.00 uur

N.B. Zondag 23 maart is er om 10.30 uur een Stille Omgang voor senioren, vertrekkend vanaf de pastorie van de Begijnhofkapel.

Stille Omgang Jongerenprogramma: "OPEN UP!"

Het Stille Omgang Jongerenprogramma vindt ook dit jaar plaats in de Basiliek van de Heilige Nicolaas, Prins Hendrikkade 73. Het programma staat in het teken van het thema "OPEN UP!". We zullen vanuit de

chaos van drukte op zoek gaan naar de stilte, naar hoe we ons in die drukte en ruis van alledag, open kunnen stellen voor Hem. In de drukte op straat, in overvolle treinen, met volle agenda's, Facebook, krant en televisie horen we soms niks, komen we niet tot onszelf. Het is vaak moeilijk een moment te vinden. We gaan deze avond op zoek naar hoe we ons kunnen openstellen voor God.

Zaterdagavond 22 maart. Start 20.00 uur. Einde 00.30 uur. Meer weten: www.stille-omgang.nl/jongeren

De **Mirakelweek** wordt gehouden in de Begijnhofkapel aan het Spui van 19-22 maart. Van woensdag t/m zaterdag is er uitstelling en gelegenheid tot aanbidding van het Heilig Sacrament na de H. Mis van 9.00 uur tot na de H. Mis van 17.00 uur. Zie ook:

www.begijnhofamsterdam.nl

VESPER-AVOND OP 4 APRIL 2014

Na een mooie bezinningsavond in de Advent gaan wij in de 40 dagen tijd weer zo'n bijeenkomst organiseren. Ook deze avond wordt voorafgegaan door een **Vesperviering** met medewerking van de LWM.

Aanvang: 19.30 uur in de zijbeuk. Einde: ca. 21.00 uur.

De Raad van Kerken kiest elk jaar een thema om de bezinning in de 40 dagentijd op weg te helpen. Dit jaar is dat "De vruchten van de Geest", naar aanleiding van Galaten, hoofdstuk 5. In deze brief vraagt Paulus: 'Wat zijn de goede vruchten?' De antwoorden die genoemd worden zijn: liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geluk en zachtmoedigheid.

Wij hebben een keuze gemaakt voor het thema *zachtmoedigheid*.

Samen met pastor Ari van Buuren gaan wij op zoek hoe zachtmoedigheid, in de omgang met elkaar, ons tot stimulans, steun en troost kan zijn. We hopen op een grote opkomst.

Namens de voorbereidingsgroep,
Janneke de Bruin

AVOND VAN DE MARTELAREN – VRIJDAG 11 APRIL

Kerk in Nood organiseert op vrijdag 11 april in de St. Nicolaasbasiliek de Avond van de Martelaren. Die begint om 18.30 uur met een Eucharistieviering, waarna om 19.30 uur de gebedsavond volgt. Einde rond 21.30 uur.

De vervolgde Christenen hebben het ook in 2013 bijzonder zwaar gehad. Uit een recent rapport van Kerk in Nood, *Persecuted and For-*

gotten, blijkt dat in meer dan 20 landen de situatie van Christenen is verslechterd. Schrijnend is de situatie van Christenen in Syrië die extra te lijden hebben onder de gewelddadigheden in hun land. Zo zijn er in april 2013 twee bisschoppen ontvoerd over wie tot op heden niets meer is vernomen. Eind oktober 2013 is in het Christelijke stadje Sadad door rebellen een bloedbad aangericht waarbij 45 mensen zijn vermoord.

Begin december 2013 zijn door rebellen nog eens 5 religieuzen ontvoerd. Ook van hen is sinds hun ontvoering niets meer vernomen. Dit zijn maar enkele van de vele afschuwelijke gebeurtenissen in Syrië. Dit jaar willen we het lijden van alle martelaren van 2013 gedenken door stil te staan bij het lijden van Christus door de kruisweg te bidden. Ook zullen een aantal indrukwekkende getuigenissen worden voorgelezen en krijgen de aanwezigen de gelegenheid om een kaars aan te steken. Info: www.kerkinood.nl/martelaren

WAKES IN DE TIJD VOOR PASEN

Naast de ingang van de Schipholtunnel staat een gevangenis met plek voor honderden mensen die niet in Nederland mogen (ver)blijven omdat ze niet over de juiste papieren beschikken.

In de lijdenstijd voor Pasen staan wij stil bij wat er in vreemdelingen-detentie met mensen gebeurt. Wij geven een teken van solidariteit aan de grensgevangenen. Tevens maken wij duidelijk dat wij grote vragen hebben bij het opsluiten van mensen die niets misdaan hebben. Dit doen we door middel van wakes bij het nieuwe Justitieel Complex (JC) Schiphol.

Deze wakes worden telkens vanuit de traditie en het gedachtegoed van een andere geloofsgemeenschap gehouden.

5 maart: Aswoensdag – Religieuzen voor Vluchtelingen & de Catholic Worker

9 maart: Stroom, Vineyard & Via Nova

16 maart: Doopsgezinden, Lutheranen & de Evangelische Broederschap

23 maart: Time to Turn, Studentenpastoraat, Navigators

30 maart: Stem in de Stad Haarlem & Kerken uit de Haarlemmermeer

6 april: Dominicus, Keizersgrachtkerk & Studenteneklesia (A'dam)

13 april: Palmzondag – Kerken uit Amsterdam Oost

18 april: Goede Vrijdag – Franciscaanse Vredeswacht

20 april: Pasen – Oecumenisch vuur

De wakes zijn bij het J.C Schiphol, Duizendblad 110, Badhoevedorp van 14.00 tot 15.30 uur. Voor meer informatie: www.schipholwakes.nl

IN SEPTEMBER 2014 NAAR LOURDES

Het is was in oktober 2008 dat er een groep parochianen op bedevaart naar Lourdes is geweest. Van verschillende kanten is ons gevraagd gesteld om weer een reis naar Lourdes te organiseren. Dit willen wij graag voor u doen.

Onze Bedevaartreis naar Lourdes staat ingepland voor de periode van 5 tot 13 september 2014.

Deze 9-daagse reis zal per bus gemaakt worden. De voorkeur om per bus te reizen geeft ons de gelegenheid om ook naar Nevers te gaan waar Bernadette ligt opgebaard. Tegelijkertijd kunt u tijdens de reis genieten van het Franse landschap.

Wij hebben pastor Leo Nederstigt bereidt gevonden deze reis als onze aalmoezenier te begeleiden.

Wanneer u geïnteresseerd bent om met ons mee op bedevaart te gaan dan kunt u uw naam doorgeven aan ons. Wij zullen u dan in maart of april a.s. uitnodigen voor een informatieavond.

Deze reis is niet alleen voor parochianen van de martelaren maar ook voor parochianen uit de andere parochie uit Amsterdam Oost.

Omdat wij deze reis per bus maken bestaat er voor pelgrims die minder goed ter been zijn ook de mogelijkheid zich voor deze reis aan te melden.

Wij zullen dan in overleg bekijken wat de mogelijkheden zijn.

In de bus is ook ruimte voor pelgrims die gebruik moeten maken van een rolstoel.

Binnenkort zal er een speciaal voor onze reis gemaakte informatiefolder beschikbaar zijn. Opgeven kan vanaf nu per telefoon maar het eenvoudigste is per e-mail bij:

Mariette Hilhorst: telefoon. 035 – 544 98 25
e-mail: m.hilhorst09@gmail.com

Bert Hilhorst: telefoon 06 – 506 344 35
e-mail: bert.hilhorst@live.nl of koster@hofkerk.nl

Ook voor vragen kunt u ons bellen of mailen.

Een vriendelijke groet, ook namens pastor Leo Nederstigt. En.... tot ziens in Lourdes.

Mariette Hilhorst en Bert Hilhorst

VERJAARDAG NICO ESSEN

Pastor Nico wordt 65 jaar! En wel op 17 maart. Hij viert dat op zondag 16 maart.

Na de viering zijn er enkele feestelijke gebeurtenissen. Na de koffie viert Nico z'n verjaardag met zijn familie in de pastoriezaal.

Maar er staat nog meer feestelijks te gebeuren.

Bij zo'n mooie leeftijd hoort een feestelijk en bijzonder cadeau!! Dat vindt Marianne Kuijper, een parochiaan en tevens theatermaker van **theatercollectief blondeBIZON**.

Om Nico en 'zijn' parochie (u dus!) in het zonnetje te zetten, geven twee actrices en een muzikant een BIZONdere theatervoorstelling cadeau. **Op zondag 23 maart** zal de voorstelling '**Ik begin bij jou (of wat doet die kangoeroe in mijn kamer?)**' plaatsvinden in de Sacristie of de Koffiebeuk met na afloop een gezellige borrel.

Nico zal er zijn en hopelijk u ook! Maar let op: u dient wel een (gratis) toegangkaart te hebben. Want bij deze *huiskamervoorstelling* is namelijk beperkt plaats!

Theatervoorstelling:

Ik begin bij jou (of wat doet die kangoeroe in mijn ka-mer?)

Moeder heeft veel moeite met het loslaten van Dochter. Al van kleins af aan houdt ze haar kind zo dicht mogelijk bij zich. Maar kleintjes worden groot en Dochter breekt uit.

Lang na de breuk besluit Dochter terug te keren. Maar dan blijkt Moeder zwaar dementerend. Dochter merkt hoe slecht ze Moeder los kan laten....

Ik begin bij jou (of wat doet die kangoeroe in mijn kamer?) is een aansprekende en ontroerende voorstelling die het verhaal vertelt over een intense relatie tussen Moeder en Dochter. De heftige thema's in dit stuk worden met muziek en humor gebracht. *Ik begin bij jou (of wat*

doet die kangoeroe in mijn kamer?) is een bijzondere huiskamervoorstelling die geurt naar narcissen en HEMA-worst! www.blondebizon.nl

Datum: zondag 23 maart 2014

Tijd: inloop 15.30 uur, aanvang 16.00 uur

Plaats: Hofkerk (Sacristie of Zijbeuk; ingang via de tuinzijde)

Kaarten: Vanwege het beperkte aantal plaatsen worden er (gratis) kaarten verspreid. (maar OP = OP!)

Na afloop van de voorstelling (±17.00 uur): proosten we op de jarige.

Het parochiebestuur

PERSONALIA

Onze overledenen:

Chris de Droog 84 jaar

Chris was een levensgenieter. In de winter vorig jaar was hij weer voor drie maanden op Aruba geweest bij zijn dochter. Met carnaval stuurde hij me een groet met een foto van een zeer genietende man, hij maakte daarna een cruise naar Columbia, en in Turkije een ballonvaart.

Maar zijn reisgenoten merkten, dat hij lucht tekort kwam. Op 4 juni werd hij in het ziekenhuis opgenomen. Het ging om een hartklep, maar eerst moest een bacterie bestreden. Maandenlang was hij in het ziekenhuis, een enkele keer mocht hij naar huis, zo ook met de kerst.

Hij heeft genoten van de kerstdagen met zijn gezin om hem heen, en van de kerstviering hier in de kerk, met Simone, zijn kleindochter, als Maria. Maar hij moest opnieuw terug naar de VU. Daar vervloog zijn hoop. Men kon niets meer voor hem doen.

Dankbaar was Chris voor zijn leven. In zijn jeugd kende hij grote armoede. Hij vertelde me eens, dat hij met een lege maag naar school ging, dat hij flauw viel tijdens de schoolmis, maar dat de broeders, -hij zat op school bij de broeders van Maastricht-, dat zij hem bijvoeding gaven. Soms nam hij een sneetje mee naar huis voor zijn moeder. Alle lof had hij voor de broeders!

Dan kwam de oorlog, de hongerwinter, hij was 15 toen. Hij zelf besloot te vertrekken en een opvang te zoeken in het Oosten van het land. Een prachtige opvang vond hij bij prachtige mensen. Donkere tijden waren er in zijn leven, maar die waren niet alleen maar slecht. Zij maken je sterk. En je ontdekt, dat er ondanks alles toch licht schijnt in het leven en dat **jij** later als de tijden beter zijn voor anderen dat licht kunt zijn.

Chris heeft veel meegemaakt in zijn leven. Hij heeft het allemaal opgeschreven voor zijn kinderen en kleinkinderen in het boek: 'opa, vertel 's!'

De beste beslissingen in zijn leven noemde hij: zijn werkzame leven bij de firma Verbeek. 'Ik werkte alsof de zaak van mij was, ben er niet rijk van geworden, maar had een onbezorgd leventje'.

Zijn tweede beste beslissing was zijn huwelijk met Rita Matulewicz. Zij was koffiejuffrouw op zijn werk. Zij vroeg hem bij haar thuis de naaimachine te repareren, ze had een appeltaart voor hem gebakken. Ja, de liefde van de man gaat door de maag. Zij trouwden in 1958 in onze kerk. Rita was zijn vrouw, zijn toeverlaat en de moeder van zijn drie dochters. Zij stierf in 1999.

Chris liet ons wijze levenslessen na: Geniet van je gezin, later heb je er mooie herinneringen aan. Probeer zo onbezorgd mogelijk van je leven te genieten, dus geen zorgen voor de dag van morgen! Zoals hij schreef in het poesiealbum van zijn dochter:

*Een mens lijdt dikwijls 't meest
Door 't lijden dat hij vreest
Doch dat nooit op komt dagen.
Zo heeft hij meer te dragen
Dan God te dragen geeft.*

Geniet van het schone der aarde, de natuur, het eten en drinken. Doe je eigen wil. Ook al doe je iets verkeerd, je hebt er dan in ieder geval van geleerd en roei met de riemen die je hebt.

Humphrey Foe-A-Man 63 jaar

In juni 2012 hoorde Humphrey dat hij zeer ernstig ziek was. Familie en vrienden werden bij elkaar geroepen om te bidden. De ziekenzalving hoefde nog niet, maar bidden, samen bidden, dat moesten we doen. Van toen af aan legde Humphrey zijn leven in Gods hand. Hij aanvaardde zijn lot. Maar zei hij: **Ik vertrouw op God én op de wetenschap, maar in deze volgorde!**

Humphrey vertrouwde op God en vanaf toen kwam hij iedere zondag hier naar de kerk. Het deed hem goed.

Humphrey voelde zich op en top katholiek, maar anders dan een gewone katholiek wist hij heel veel van zijn geloof. Hij kende de bijbel, vele citaten had hij paraat, en daaruit haalde hij kracht en houvast. Mij had hij hoog als pastor. 'U bent de verbinding met God,' zo beleefde hij mij. Heel veel eer, te veel.

Humphrey had een wens. Heel graag wilde hij naar zijn geboortegrond Suriname om zijn familie te ontmoeten. En het werd hem gegeven. Nog een wens kende hij. Hij zou zo graag naar Rome gaan, naar het Vaticaan, om in het hart van de kerk God te danken voor zijn leven. En het is ongelooflijk, maar ook deze wens werd vervuld. Samen met zijn gezin maakte hij een onvergetelijke reis naar Rome. Daar, bij het graf van Petrus en bij het graf van Paulus, legde hij zijn leven in Gods hand.

Zijn ziekte werd zwaar, steeds wankeler stond hij op zijn benen, maar zijn geloof maakte hem sterk. Hij bleef naar de kerk komen. Dat ging voor alles. Met veel pijn en moeite kon hij de bank uit komen om ter communie te gaan, en na de viering strompelde hij naar de koffiebeuk om daar even een kopje koffie te drinken. En altijd waren er parochianen om hem heen, die met hem meeleeften, en op wie Humphrey een onuitwisbare indruk maakte, hoe hij met zijn ziekte omging. Hij zei: 'Ik ben dankbaar voor iedere dag. Komt de dag van mijn sterven, dan ben ik bereid,' en 'Goed sterven is voor de kinderen een grote steun straks in hun rouw'. Maar, zei hij me elke keer als hij naar huis ging: 'u bent nog niet van mij af!'

Zondag 19 januari, de zondag van de eenheid, zou hij naar De Bron gaan, naar de oecumenische viering van Katholieken, Protestanten en Broeder Gemeente. Dat deed hij niet eerder, want hij was zoals gezegd katholiek, dat was het geloof van zijn ouders, hen wilde hij hiermee eren, maar nu wilde hij voor Haydy, zijn vrouw, daarheen gaan. Het mocht niet zo zijn.

Die zaterdag daarvoor kwam hij ten val. Hoogst ongelukkig. Hij moest naar het ziekenhuis. Men kon niets meer voor hem doen. Die zondagavond ontving hij het sacrament der zieken.

Te midden van heel velen ontving hij de troost van ons geloof. Humphrey mocht Gods hand voelen in onze handen, Gods liefde in onze liefde. Wij zullen je moeten loslaten, zo zeiden we. Hij zal dit niet doen. Hij gaat met je, waar niemand met je kan gaan. Uit de liefde naar de Liefde. Humphrey gedenken we in onze kerk tijdens de viering van 6 april.

Onze dopelingen: Jantien Danes (zondag 2 maart)

Alexander Sigmund Dorenbos
(zondag 9 maart 12.45 uur)

Onze jarige:

Pastor Nico Essen 65 jaar
viering 16 maart 10.30 uur.

Feest met vrijwilligers en parochianen
zondag 23 maart 16.00
